

[Arbejdsministeren]

må være produktionen, der bærer omkostningerne, herunder også omkostningerne i forbindelse med arbejdsmiljøarbejdet.

Endelig kan vi ikke anerkende det synspunkt, at fordi en forbedret bedriftssundhedstjeneste på virksomhederne fører til lavere offentlige udgifter, så følger deraf en pligt for det offentlige til at give en blankoveksel til en meget stor forøgelse af det offentliges driftsudgifter. Tværtimod kunne man vende det på hovedet og sige, at hvis man skulle være konsekvent, så burde produktionen pålignes de meget store udgifter, som samfundet har afholdt og fortsat afholder i forbindelse med et dårligt arbejdsmiljø. Så langt har vi dog ikke kunnet gå, bl. a. af hensyn til erhvervslivets konkurrencemuligheder. Dette at det, fordi man nu selv begynder at dække en beskeden del af det offentliges udgifter i forbindelse med et dårligt arbejdsmiljø, skulle udløse offentlige tilskud, er en filosofi, som regeringen ikke umiddelbart har kunnet tilslutte sig. Jeg mener, at statsfinansielle og principielle grunde taler for, at vi undgår driftstilskud i denne forbindelse, men giver et starttilskud.

Hr. Ninn-Hansen refererede forhistorien til dette lovforslag, og jeg kan bekræfte den fremstilling, som hr. Ninn-Hansen gav af forhistorien. Jeg kan dog ikke bekræfte den konklusion, der blev draget i indlægget, nemlig at folketinget skal lovgive i detaljer om opbygningen af en bedriftssundhedstjeneste. Jeg skal erindre folketinget om, at man allerede har vedtaget § 13, der er en del af den gældende arbejdsmiljølov. Det eneste, man skal tage stilling til, er spørgsmålet om ikrafttrædelsestidspunktet. Grunden til, at folketinget ønskede et særligt ikrafttrædelsestidspunkt efter en senere beslutning her i tinget, var ikke, at man ville forlade det princip, der var bygget op i § 13, og som jo igen hvilede på en enig indstilling fra arbejdsmarkedets parter, men at man ville vide, hvad denne bemyndigelse ville blive brugt til rent konkret. Derfor har vi gjort så meget ud af i bemærkningerne at tilvejebringe den klarhed, det holdbare grundlag, der skal være.

Jeg er enig med hr. Ninn-Hansen og flere andre ordførere i, at det er vigtigt, at vi tager os tid til at gå i dybden med disse problemer, men jeg er ikke enig – det være også sagt til hr. Ole Henriksen – hvis man skulle nå til den konklusion, at dette spørgsmål ikke er af

hastende karakter. Det er i høj grad af hastende karakter. Det er ikke et studiekredsprojekt, vi har brug for. Det, vi har brug for, er en grundig fordybelse med henblik på at få truffet en så hurtig og så saglig beslutning som muligt.

Den konservative ordfører spurgte også, om folketinget har frihed til at træffe denne beslutning. Det følger jo alene af grundlovens bestemmelser, at folketinget har frihed til at træffe denne beslutning. Men jeg vil dog advare folketinget – og også det konservative folkeparti – imod at undervurdere den viden og den ekspertise, der findes såvel på arbejdsgiverside som på arbejderside med hensyn til arbejdsmiljøloven. Man må heller ikke underkende den positive indstilling, der findes fra organisationernes side med henblik på at sikre, at det, vi til sin tid bliver enige om, også er noget, der vil blive accepteret, vil blive forstået og vil blive efterlevet ude i det praktiske liv. Selvfølgelig er der ingen bindinger for folketingets arbejde. Vi gør efter regeringens opfattelse bare klogt i at lytte opmærksomt til de råd, der gives os fra arbejdsmarkedets parter, og hvor hele arbejdsmiljøloven er bygget op på det princip, at arbejdsmarkedets parter skal rådgive os på dette felt.

Til hr. Melchior vil jeg sige, at der bliver tid til at arbejde med tingene, selv om det selvfølgelig ville fremme arbejdet, at man gennemlæser forslaget. Det tror jeg alt andet lige vil være en fordel i arbejdet med forslaget. Jeg takker for hr. Melchiors positive grundholdning til arbejdsmiljøproblemer og til dette forslag om en bedriftssundhedstjeneste.

Hr. Ole Henriksen siger, at der er mange spørgsmål. Ja, der er mange spørgsmål, og jeg håber, at vi kan få disse spørgsmål afklaret under udvalgsarbejdet, men jeg advarer, hvad også andre, bl. a. den kommunistiske ordfører, var inde på, imod, at vi tøver for længe, at vi trækker disse ting i langdrag. Det er vigtigt, at der nu sker noget på området.

Hr. Ole Henriksen siger, at man kunne ønske sig, at lovforslaget var mere positivt over for de ansatte. Dertil vil jeg bare sige, at jeg opfatter dette lovforslag som værende meget positivt over for de ansatte. Det er deres helbred og deres sundhed, dette lovforslag tager sigte på. Det er udtrykkelig et for-